

AANGEBODEN ter behandeling in
ter kennisgeving aan
~~DE MINISTERRAAD~~
DE RAAD E.A. door de
MINISTER VAN ECONOMISCHE
ZAKEN
d.d. 18 SEP 1950

CVP 14.

440 63

19.9.50

B

Qua
Arch.

KORT VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN HET COMITE RESTREINT
OP 12 SEPTEMBER 1950.

Door de Voorzitter van de Sociale Commissie werd een toelichting gegeven over de stand van zaken zoals deze weergegeven is in het Franse memorandum van 9 Augustus 1950. Twee punten staan open n.l.:

- a) de taak van de H.A. met betrekking tot "poursuivre l'égalisation, dans le progrès, des condition de vie et de travail de la main d'oeuvre (art. 17 e.);
- b) de taak van de H.A. met betrekking tot een ingrijpen indien het loon als een element van de kostprijs aanleiding geeft tot het scheeftrekken van de concurrentieverhoudingen (artt. 26 en 30) zgn. "déséquilibres".

Wat betreft het eerste punt werd de opvatting van Nederland door de andere delegaties gedeeld, n.l. dat de H.A. in dit opzicht geen taak heeft door middel van directe middelen in te grijpen.

Inzake het tweede punt was men van Belgische en Luxemburgse zijde van oordeel, dat niet afgewacht dient te worden, dat de egalisatie zich vanzelf voltrekt, doch dat welbewust op een egalisatie van de loonverschillen moet worden aangestuurd. Als geen oplossing voor dit probleem op zichzelf kan worden gevonden, dient dit via de perequatie te worden geregeld.

Van Italiaanse zijde werd er op gewezen, dat niet alleen voor het loonvraagstuk een oplossing dient te worden gevonden,

AKA, MINNEZ, BED, 562
ARA, MR (SOD) REA 26/9 '50

doch dat daarnaast een vrije migratie van arbeidskrachten als een essentiële voorwaarde voor de verwezenlijking van het Plan Schuman dient te worden beschouwd. Van Italiaanse zijde werd tevens nog getracht de reëadaptatie in het debat te betrekken.

Van Nederlandse zijde werd betwijfeld of het een concrete taak van de H.A. dient te zijn zich actief te bemoeien met de egalisatie van de loonverschillen, daar deze tengevolge van de Marché Unique zullen verdwijnen onder meer door de reëadaptatie, de niet-discriminatoire kapitaalverstreking in de Marché Unique, het opheffen van restricties e.d.

In de Marché Unique speelt het loonvraagstuk een belangrijke rol in verband met de loonkosten per eenheid product (distorsions). Het ingrijpen van de H.A. dient echter beperkt te worden tot nauwkeurig omschreven gevallen.

Wat de déséquilibres betreft dient de H.A. zich tijdens de démarrageperiode geheel te onthouden van ingrijpen en in de definitieve periode zoveel mogelijk te beperken.

Van Duitse zijde werd deze mening ondersteund. Men voerde aan, dat de H.A. geen sociaal politieke taak zou kunnen hebben. Dit is niet aanvaardbaar voor de vakbeweging.

Wat betreft de migratie sloten de Duitsers zich bij de Italianen aan, waarbij zij tevens voorstelden te geraken tot een vrije vestiging van industrie en handel, benevens een vrij kapitaalverkeer. Bovendien zouden emigranten van de nationale, sociale voorzieningen moeten profiteren. Van Nederlandse zijde werd een standpunt ten aanzien van de emigratie voorbehouden, daar dit vraagstuk thans voor de eerste maal ter sprake kwam.

Er ontspan zich vervolgens een langdurige gedachtewisseling over de verschillende punten, waarbij van Nederlandse zijde er op werd gewezen, dat het door België en Luxemburg met betrekking tot een nivellering van de loonverschillen ingenomen standpunt wellicht geïnspireerd wordt door de vrees, dat zij in de Marché Unique ten opzichte van de concurrentie

in een nadelige positie komen te verkeren omdat in deze landen het element der lonen in de kostprijs aanmerkelijk groter is dan in de andere landen. Indien uit de resultaten van de gehouden sociale enquête mocht blijken, dat het loonelement in zekere landen aanmerkelijk hoger of lager is dan in andere landen, zouden vijf oplossingen denkbaar zijn:

1. Sluiting van goed geoutilleerde bedrijven, doch welke een te groot loonelement in de kostprijs hebben;
2. Verlaging van te hoog bevonden lonen;
3. Verhoging van te laag bevonden lonen;
4. Het geven van regeringssubsidies onder verantwoording van de H.A.;
5. Verhoging van de productiviteit.

Naar aanleiding hiervan werd er van Belgische zijde op gewezen, welke mening door de Luxemburgers werd ondersteund, dat huns inziens een aanpassing van de Belgische lonen aan die van andere landen in geen geval in aanmerking kan komen.

Tenslotte leidde de vergadering tot de volgende conclusies:

1. De Sociale Werkgroep zal een tekst opstellen, inhoudende de taak van de H.A. in de eindperiode (art. 17 e.).
2. Het is nodig, dat de antwoorden op de sociale questionnaire zo snel mogelijk worden verwerkt, waarna door de Groep van Zes een analyse van de loon- en andere elementen van de kostprijs zal worden gemaakt in verband met het gestelde in artikel 30 met betrekking tot elementen, die de concurrentieverhoudingen scheef trekken. Bij het zoeken naar een oplossing zal rekening worden gehouden met de hierboven genoemde vijf oplossingen voor dit vraagstuk.
3. Het migratievraagstuk zal door de Sociale Werkgroep worden bestudeerd, waartoe 19 September a.s. een vergadering zal worden gehouden.

4. Van Duitse zijde zal betreffende de door hen voorgestelde vrije vestiging van handels- en industriële bedrijven en vrij kapitaalverkeer een document worden opgesteld over de feitelijke toestand. Dit document zal door de juristen worden bestudeerd. Aan de hand van het resultaat dezer studie zal het Comité Restreint nagaan of verder op deze aangelegenheid dient te worden ingegaan.

Tenslotte zij nog opgemerkt, dat in de vergadering nog ter sprake kwam de vertegenwoordiging van de werknemers in de regionale groeperingen en de consultatieve organen. Op deze kwestie is niet verder ingegaan nadat er van Nederlandse zijde op gewezen was, dat dit vraagstuk deze week in een speciale zitting van het Comité Restreint zal worden behandeld.

Parijs, 13 September 1950.